

... hodnocení

Juppa Koučného

PORTA V KORÁČKÁCH

STŘEDNÍ ČECHY

Středočeským kolem letošní seriál krajských portovních přeborů začínal. Přijel jsem 18. března do Kutné Hory v roli vyhladovělého, nadrženého posluchače a příznivce – a také jako porotce. K této úloze jsem se nechal přemluvit Milošem Truhlářem, jedním z nejzaslouzejších kutnohorských organizátorů. Litoval jsem svého souhlasu velmi brzy – jednak při koncertu (z posluchačského zážitku nebylo nic, byl jen porotcovský, tedy úplně jiný, a navíc nevalný), jednak po koncertě, při semináři poroty se soutěžícími (dotčenost a podezíravost některých neztvrdivších mě přiměla k úvahám, jak je to vlastně s tou kamarádskou atmosférou Porty – nejen v hledišti a na jevišti, ale i v záhladišti a zájevišti...). Zařekl jsem se, že porotování již nikdy více, a začal jsem si vážit letitých porotců, kteří opakovaně podstupují martýrium krajských kol. Už jen pozorně vyslechnout dvanáct nebo i čtyřadvacet (!) kapel v jednom dni je záprah. Každá kapela znamená tři písně, každá píseň kolem tří minut... násobte a sčítejte! A pak ještě soudit a vysvětlovat, a stejně být terčem zloby...

Středočeský tucet soutěžících byl málem nejmenším počtem finalistů, ovšem i tak to bylo až dost – vzhledem k úrovni. Když jsem psal zprávu pro svůj deník, pro Mladou frontu, nadepsal jsem ji titulkem Kraj na kraji Porty. A čtyři další krajská kola, která jsem pak ještě viděl a slyšel, mě utvrdila v tomto úsudku. Střední Čechy byly skutečně nejslabší (dle pamětníků nikoli poprvé nebo podruhé...).

Na jevišti nového kulturního domu Lorec mě nejvíc zaujali rakovničtí RYCHTÁŘI, snažící se celkem úspěšně o původní country. Při hlasování poroty skončili ale o bod za poděbradskou OÁZOU, interpretačně solidní už několik let, podle mého mínění ale nijak originální ani přínosnou. Oáza byla vyhlášena absolutním vítězem a Rychtáři doplatili na nový soutěžní řád. Jelikož absolutní vítěz byl z oblasti country, jistý postup měli zajištěn již jen vítězové tramské a folkové kategorie. Ve folku byl za nejlepší prohlášen berounský SPOLEKTIV, z jehož tří písní jsem si zapamatoval Mravence, tematicky podobného Nohavicovu Plebs blues. V tramském žánru nebylo právě z čeho vybírat: mezi dvěma (třemi?) skupinami dopadla lépe EKG – M (domicil: Hořovice), složená ze zkušených muzikantů, kteří se snaží o renesanci klasické tramské písně – tak mi to alespoň v K. Hoře připadlo (v oblastním kole prý byl patrný nadhled).

Rychtáři byli určitě lepší a zajímavější než Spolektiv a EKG-M, ale – jak jsem se nakonec dozvěděl – do třicítky finalistů se nedostali...

Kdyby porota přiřkla absolutní prvenství Oáze a Rychtářům ex aequo, asi by se vlk nážral a koza zůstala celá... Ale to je kdyby... a vlastně taky můj příspěvek proti současnému soutěžnímu řádu, který nutí ke škatulkování a taktizování a...

U diváků (sál nebyl ani zdaleka zaplněn!?) to vyhrálo duo ZPĚVÁK-KARPÍŠEK (písničkář Richard Zpěvák má občas dobré nápady, ale jinak jsou jeho texty mnohomluvné, zdlouhavé a i podbízivé, virtuózní houslista Karpíšek – viz též plzeňské EFS – podbarvuje, občas nefunkčně, Zpěvákovy písně a svou přítomností také umožňuje – není to na Portě první případ – Zpěvákovi soutěžit v nesolistickém konkursu...), druhé byly tramské TRAMPOTY z domácí Kutné Hory a třetí, se značným odstupem, EKG-M.

Pro úplnost ještě ostatní účastníci krajského kola: Brzdaři – K. Hora (folk), Emoce – Benešov (folk), Fontána – Ml. Boleslav (folk), R-57 – Kladno (country?), Jižní vítr – Ml. Boleslav (country), Veterán Western – Slaný (country). Koncert s přehledem uváděl Václav Souček, hostem Porty byl pražský Blanket. Večer se konal country bál, dnes už takřka běžné zneštření portovních předkol.